בס"ד

יום א', י"ב באב תשנ"ט (25 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

"ג'עה" מ-'אל באה: (אתמול)
בשנת 1993, כ"כ ה"משפט" העליון את איון ג'אנוך מתמה הספק והורה על גירושו מהארץ. מספר אלפים עתרו לבג"צ למנוע את שהרורו, אך פה ה"צדק" נגזו. כשבוע תוגש"ם, הוא עורש סנ"ג מהארץ.

על אחד הפסוקים הי"ג"ם בעורה (אולי אלך הי"ג"ם ב'ומר) שמופיע בפרשת "ואתחנן" שאותה קראנו אתמול:
"שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד" מצאו חכמי ישראל במילים ובאותיות שבפסוק רמז למספר הקרואים העולים לתורה בימי חול, בשבתות ובכל מועדי השנה:
א) "שמע" - במילה יש 3 אותיות, המרמזות ל-3 הקרואים העולים לתורה בימי שני וחמישי בשחרית, וגם בתפלת מנחה של שבת, בתענית, ופורים ובמועדי השבת וביום כיפור.
ב) "ישראל" - כאן 5 אותיות, המרמזות ל-5 הקרואים העולים בימי שבתינו - לשחרית ברגלים ובראש השנה.
ג) "ה'" - במילה זו (שאסור להגות באותיותיו) 4 אותיות המרמזות ל-4 הקרואים העולים לתורה בראש חודש ובחול המועד.
ד) "אלקינו" - פה יש 6 אותיות - ל-6 הקרואים ביום הכיפורים (כנגד 6 ימי המלאכה בשבוע).
ה) "ה' אחד" - בשתי המילים האחרונות יש בפסוק - 7 אותיות, המרמזות ל-7 הקרואים לתורה בשבת קודש.

לקראת ט"ו באב (ביום ג' ה שבוע):
הגמרא בסוף מסכת "תענית" אומרת: "לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וביום הכיפורים שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי (במחולות) לבן... וחולות (= רוקדות) בכרמים..." וביום זה מרבים ישראל בשמחה, והטעם לשמחה זו מושם כמה דברים שקרו באותו היום במשך הדורות:
בספרו שמות המדבר, הורו חשמונים מה לעשה, שעם כניסתם הארץ לבשו בגדי אלה בניגוד המתאומים לדרושים, בסקו לכבוד שבים ושמחים הרואי ביתר הושרו לקבורה. (הפירוש יבואו, שה).

יום נעים!